

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek diplomové práce

Autor: Bc. Radim Pecha

Studijní obor: Učitelství pro 2. stupeň ZŠ

Název práce: Pojmenování nemocí a jejich příznaků v internetových diskusích

Vedoucí práce: PhDr. Jana Bílková, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Miloslav Vondráček, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	A
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	A
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	A
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	A
Výsledný průměr	A

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně: A

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. Jak vnímáte užívání tzv. slov dětských v oblasti pediatrie? Zkoumal jste, do jaké míry je přejímají lékaři, nebo je překládají (čurat, kakat, pindík, blinkat apod.)?
2. Říká se, že pacient obvykle svou diagnózu sděluje sám, že stačí, aby si ji lékař z laické řeči správně přeložil. Ověřoval jste u některého z lékařů, zda toto konstatování platí?
3. Tvrdí se, že v odborném stylu nejsou metaforická/metonymická pojmenování namístě. Jak na toto dogma po svém zkoumání nahlížíte.

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Práce spadá o oblasti kognitivní lingvistiky, popř. tradičně u nás nazývané podle předmětu bádání jako jazykový obraz světa. Současně zasahuje i do sféry sociolingvistiky, konkrétně schopnosti přepínání kódů.

Diplomová práce je výtečná po stránce obsahové i jazykové.

Autor se vrací hluboko do historie medicínské terminologie, což není na škodu; tuto část propojuje s analýzou etymologickou, v případě možností i slovo tvornou.

Správně pochopil i posloupnost mezijazykového přejímání: arabština – řečtina – latina. K etymologii se vrací i v praktickém výzkumu. Je třeba ocenit návaznost na oblast výzkumu nespisovných útvarů jazyka, resp. neoficiálního diskursu.

Autor navíc – nevím, zda vědomě či nevědomě – předjímá další vývoj korpusové lingvistiky. Dosud pro něj muselo být náročné shromáždit jazykový materiál, ale v brzké době vzniknou rozsáhlé korpusy internetové komunikace.

Datum a podpis oponenta práce: 9. 8. 2016, Miloslav Vondráček